

Stichting

Rechten Voor Al Wat Leeft: Onderwerpen oktober 2016

Onderwerpen uit het contactblad "Relatie Mens en Dier"

- Hoopgevend nieuws over dierproeven
- Kinderboerderijen
- Hubertusmissen
- Ganzen
- Damherten
- Kakkerlakken
- Worm-"kunstwerk"
- Hoeveel dieren slacht Nederland?
- Walvisjacht
- Een held in Azië

Hoopgevend nieuws over dierproeven

Hoe lang het nog zal duren voor het in de praktijk zal worden toegepast is nog niet bekend, maar het is wel een zeér hoopvolle ontwikkeling: Organen kweken op een chip. Men brengt een klompje stamcellen, die bijvoorbeeld tot hartcellen zijn getransformeerd, in het hart van een chip, waarbij men stoffen in de chip kan injecteren die ook weer door de chip kunnen worden gemonitord. Men kan dan de werking van die stoffen op de hartcellen via de monitor aflezen.

Wetenschappers zijn hier al sinds de negentiger jaren mee bezig en er bestaat al een goed-functionerende long op een chip. Maar daar is het niet bij gebleven. Er is al een tweede chip-orgaan: de darm. En inmiddels is men bezig met het kweken van andere organen op een chip, zoals lever, nieren, bloedvaten, borst en milt. En ook in Nederland wordt aan organen op een chip gewerkt. Zo zijn TU Delft en het LUMC in Leiden bezig met het ontwikkelen van een hart op een chip. En TU Eindhoven, het Erasmus Medisch Centrum en het Nederlands Kanker Instituut zijn inmiddels bezig met het ontwikkelen van een kankertumor op een chip. De chip is uiteraard op allerlei orgaancellen toe te passen.

Deze vinding zal in de toekomst zéér veel dierproeven voor het ontwikkelen van medicijnen kunnen vervangen, ook omdat dit vele malen nauwkeuriger, sneller en ook goedkoper is dan het gebruik van proefdieren. Toch moeten we ook weer niet té optimistisch zijn. Volgens o.a. hoogleraar Microfluidic Technology Jaap den Toonder staan de meeste organen-op-een-chip nog in de kinderschoenen. Het zal dan ook zeker nog wel zo'n tien jaar duren voor men kan spreken van echte dierproefvervanging door deze wonderbaarlijke vinding.

Kinderboerderijen

BN'ers slopen konijnenflat voor beter welzijn kinderboerderijdieren

Kinderboerderijen....., die zien er zó gezellig uit, dáár zullen de dieren het toch wel prima naar hun zin hebben!? Wel, op het eerste gezicht oogt het aardig en vriendelijk. Men ziet een paar dieren los lopen in weilandjes en men denkt dan al gauw: Dat zit wel goed! Maar als we even verder kijken, blijkt het dat er (op enkele diervriendelijke kinderboerderijen na!) vaak heel wat mis is! Sociale (groeps-)dieren moeten vaak in eenzaamheid hun leven doorbrengen. Zo worden bijvoorbeeld konijnen gehouden in z.g. konijnenflats, op elkaar gestapelde kleine kooitjes met in elke kooi één eenzaam konijn. Veel dieren worden slecht gehuisvest, waardoor ze hun natuurlijk gedrag

niet kunnen uiten. De normen die men aanhoudt voor de huisvesting van de dieren zijn dezelfde als die gehanteerd worden voor de intensieve veehouderij. Van een kinderboerderij verwacht men toch iets anders! Om de boerderij aantrekkelijk te houden voor kinderen zorgt men dat er steeds veel jonge dieren aanwezig zijn. Hiertoe wordt er dus gefokt, waardoor de oudere dieren elk jaar weer plaats moeten maken voor de jonge dieren. Waar blijven de oudere dieren dan? Deze verdwijnen 'geruisloos' door de achterdeur naar handelaar en slachterij. Oud worden is er voor de meeste dieren op een kinderboerderij niet bij!

Huidige wet- en regelgeving

De huidige regels en het keurmerk voor kinderboerderijen zoals deze momenteel gehanteerd worden door de branche, medewerkers en gemeenten zijn basale richtlijnen met slechts minimale huisvestings- en welzijnseisen en doen geen recht aan de werkelijke welzijnsbehoeften van dieren die op de kinderboerderij worden gehouden. Dezelfde problematiek en standpunten gelden ook voor stadsboerderijen en hertenkampen.

Kinderboerderijenbesluit

Op initiatief van St. Comité Dieren noodhulp en ondersteund door 16 andere dierenorganisaties, w.o. Rechten voor al wat leeft, maar ook St. VierVoeters, St. Varkens in Nood, Dier & Recht, St. Dieren nood, Animal Rights, DierenVangnet, St. Menodi, Een Dier Een Vriend (EDEV), Ganzenbescherming Nederland, St. Melief, St. Cavia, St. Akka's Ganzenparadijs, St. Konijnenbelangen, Stem voor Dieren en PiepVandaag werd op 16 juni 2016 een nieuw (landelijk) Kinderboerderijenbesluit ontwikkeld, waarin richtlijnen en regels worden gegeven voor het op een respectvolle manier houden van dieren op een kinderboerderij en waarin het welzijn van de dieren voorop staat. (zie www.diervriendelijkekinderboerderijen.nl). Op deze website vindt u tevens de **petitie** die aan het Kinderboerderijenbesluit gekoppeld is.

Het gebeuren vond plaats op 16 juni om 10.45 uur op de Kinderbrug (hoek Churchillaan schuin tegenover de Apollohal in Amsterdam) naast het beeld (Hildo Krop) van een jongetje dat zich liefdevol omringd heeft met konijnen. Anders dan dit beeld, dat juist de respectvolle houding van een kind naar dieren laat zien, staat de konijnenflat symbool voor een respectloze houding naar dieren en slechte huisvesting. Op het genoemde tijdstip stonden twee bekende personen uit de kinderliteratuur (Karen van Holst Pellekaan (actrice, kinderboeken-)schrijfster en scenarist van diverse jeugdfilms) en (kinderboeken)schrijfster Yvonne Kroonenberg op de Kinderbrug klaar met een mokerhamer en hebben daarmee, onder veel belangstelling van pers en media, samen met Konijn Freddie en de initiatiefnemers een konijnenflat gesloopt. Zie voor een filmopname van RTL4, onder

het motto: Goed voor kinderen, nu nog voor dieren!:
www.comitedierennooddhulp.nl.

De initiatiefnemers en de ondersteunende organisaties hopen dat de richtlijnen en regels in dit besluit zullen worden overgenomen door kinderboerderijen, juist omdat deze een belangrijke voorbeeldfunctie hebben voor kinderen hoe zij om dienen te gaan met dieren. Zij hopen dat dit Kinderboerderijenbesluit als leidraad gaat dienen voor verantwoord beheer en dat het dierenwelzijn hierdoor wordt geborgd op alle kinderboerderijen, stadsboerderijen en hertenkampen in Nederland.

Wilt u ook de petitie tekenen? Ga naar
www.diervriendelijkekinderboerderijen.nl/petitie

Hubertusmissen

In ons vorige nummer schreven we uitvoerig over de (aangetekende) brief die wij aan de paus stuurden en die kennelijk nooit bij het Vaticaan aangekomen is (?). PostNL heeft op herhaald aandringen tenminste geen reactie van het Vaticaan gekregen of de brief wel of niet ontvangen was. In de brief stelden wij de vraag wat de mens- én dierlievende paus ervan vond dat de Hubertusmis een jagersmis is geworden, waar hobbyjagers en hun jachthonden worden gezegend (in de hoop op een goede jachtbuit!), terwijl St. Hubertus juist stopte met jagen, omdat hij een boodschap van God kreeg dat hij verkeerd bezig was (het lichtende kruis tussen het gewei van het hert dat Hubertus onder schot had).

Intussen zijn wij in contact gekomen met Prof. Dr. J. De Tavernier, Vice-decaan voor Onderwijs aan de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen van de Katholieke Universiteit in Leuven. Aan hem hebben wij onze vraag en de brief aan de paus voorgelegd. Wij kregen hierop het volgende antwoord, waarvoor wij toestemming kregen dit te publiceren:

"U hebt volkomen gelijk wat uw visie over het benoemen van St. Hubertus tot patroonheilige van de jacht betreft. Dat is inderdaad een historische anomalie (=onregelmatigheid-red.).

U beschrijft ook op een goede manier de ambiguïteit (=dubbelzinnigheid-red.) van de argumenten die 'diervriendelijke' jagers inroepen ter legitimatie van hun praktijken.

(...)Wat opvalt en als een kritiek kan gelden is, dat er geen aandacht aanbesteed wordt in Laudate Si (Groene encycliek-red.). Overigens ook

niet aan vleesconsumptie en -productie. Dat is in kringen van ethici trouwens de voornaamste kritiek op de encycliek. Het is door verschillende experts tijdens de voorbereiding van de tekst gesignaleerd, maar in de finale versie heeft de Congregatie voor de geloofsleer beslist om alle diergerelateerde ethische discussies eruit te laten."

(Tot zover het antwoord van Prof.Dr. De Tavernier)

Hoe de paus over de jacht denkt en over de Hubertusmis, weten we dus niet. Wél weten we dat hij in zijn Groene Encycliek schrijft dat dieren niet onnodig mogen worden gedood. Maar het begrip 'onnodig' is zó rekbaar, dat men daar alle kanten mee uit kan. Wat de paus werkelijk had willen schrijven zullen we waarschijnlijk nooit vernemen. Het Vaticaan en de Congregatie voor de geloofsleer laten het ge-(mis-)bruik van dieren door mensen dus liever onbesproken! Daarmee maakt de top van de R.K. kerk zich naar onze mening óngeloofwaardig!

Reacties

Op het Hubertus-artikel in het julinumnummer kregen wij diverse positieve reacties van mensen die een extra nummer aanvroegen om door te geven, bijvoorbeeld aan de pastor van hun gemeente. En zó moet het ook eigenlijk gaan: burgers en m.n. katholieke gelovigen, zouden zélf deze kwestie bij hun eigen pastor of kerkbestuur aanhangig moeten maken. Dat werkt waarschijnlijk beter dan wanneer een geestelijke benaderd wordt door een maatschappelijke organisatie. Om een eigen parochielid kan de pastor immers niet heen!

Ganzen

Eindelijk lijkt de overheid te gaan begrijpen dat het vergassen en bejagen van ganzen rond Schiphol, om de vliegveiligheid te bevorderen, niets helpt. Waar al jarenlang op gewezen is door St. De Faunabescherming, de Partij voor de Dieren en St. Rechten voor al wat leeft, is nu duidelijk door de feiten bewezen. In de laatste vier jaar zijn er, alleen al rond Schiphol, **43.000!** ganzen gedood door vergassing (tijdens het broedseizoen) én bejaging (het hele jaar door). Nu blijkt dat de aantallen ganzen aldaar nauwelijks zijn afgenomen! Zóveel dieren zijn dus voor niets meedogenloos uit de lucht geschoten (of aangeschoten, met een akelige doodstrijd tot gevolg!) of op zeer pijnlijke en stressvolle manier gevangen en vergast. Bovendien veroorzaakt het beschieten van vogels rondom een vliegveld méér risico voor de vliegveiligheid dan de kans dat een vogel in een propeller terechtkomt. Bij elk schot vliegen de fouragerende ganzen namelijk

massaal in paniek omhoog en alle kanten op, wat een gevaarlijke situatie teweegbrengt voor het vliegverkeer!

In juli van dit jaar heeft Frank Wassenberg, Tweede-Kamerlid voor de Partij voor de Dieren, het kabinet opgeroepen om bij de verpachting van de gronden rond Schiphol de eis te stellen dat dier- en klimaatvriendelijke alternatieven worden gestimuleerd, waarbij de eiwitrijke gewassen, die juist ganzen aantrekken, vervangen zullen worden door bijvoorbeeld olifantsgras of zonnepanelen. Staatssecretaris Dijkema van Infrastructuur en Milieu voelt daar nu wel voor (toen zij nog staatssecretaris van Economische Zaken - incl. Landbouw - was, voelde zij er niets voor en stond pal achter bejaging en vergassing!) en beloofde te kijken of ze dat in haar beleid kan opnemen. We hopen dat de staatssecretaris niet te lang meer blijft kijken, maar nu laat zien dat de veiligheid van het vliegverkeer haar werkelijk écht ter harte gaat en zij dan ook snel met de juiste (vliegveilige én diervriendelijke!) maatregelen komt!

Damherten

Schreven we in het contactblad van april 2016 over het afschieten van damherten in de Amsterdamse Waterleidingduinen, ook in Zeeland proberen Gedeputeerde Staten (GS) hun gelijk te halen als het gaat om het mogen bejagen van deze prachtige dieren. Maar St. De Faunabescherming probeert ook daar een spaak in het wiel van de provincie én van de jagers te steken. En niet zonder succes.....!

Sinds enkele jaren worden damherten in de Manteling van Walcheren en de Kop van Schouwen afgeschoten, dankzij GS Zeeland die hiertoe een ontheffing verleende. Motief hiervoor: het welzijn van de dieren zou in het geding zijn doordat de dieren regelmatig in de bebouwde kom van omliggende gemeenten zouden komen en ook doordat er damherten in de winter door verzwakking zouden omkomen. Vorig jaar december diende een rechtszaak over de kwestie en de rechter oordeelde dat het welzijn van de damherten niet in het geding was en dat er nooit een ontheffing op grond van dit motief had mogen worden afgegeven. Hij was van mening dat dit geen indicaties waren voor een aantasting van het welzijn, maar als natuurlijke verschijnselen dienden te worden beschouwd.

Op 28 juli j.l. vond een vervolguitspraak plaats van dezelfde rechter (van rechtbank Zeeland-West-Brabant). GS bracht nu als argument in dat de damherten schade aan de natuur veroorzaken. Een verzoek van De Faunabescherming eerder dit jaar om de ontheffing te schorsen werd afgewezen, omdat de voorzieningenrechter van mening was dat

de z.g. "overbegrazing" inderdaad een probleem zou kunnen worden voor de natuur. Maar de rechtbank heeft dit argument nu in beroep verworpen.

Schade aan de natuur?

GS hadden ter ondersteuning van hun "gelijk" een onderzoeksrapport ingebracht, waarin weliswaar een positief effect van de begrazing door damherten op de kwaliteit van de duingraslanden werd erkend, maar waaruit ook zou moeten blijken dat bij een teveel aan damherten dit positieve effect juist in een negatief effect zou kunnen omslaan. Er zou dus afschot moeten plaatsvinden tót een bepaalde, door GS gewenste, hoeveelheid damherten. Maar de rechter concludeerde dat de huidige grootte van de populatie, die veel groter is dan de aantallen waar de GS naar streeft, absoluut geen negatief effect op de vegetatie oplevert. Op grond hiervan noemde de rechter het onderzoeksrapport dan ook "ongeschikt ter onderbouwing" en werd GS in het ongelijk gesteld.

Het is de vraag of GS zich nu bij het oordeel van de rechter neerlegt, of dat ze weer op grond van een nieuw argument hun zin proberen te krijgen.....We zijn in elk geval erg blij dat St. De Faunabescherming het wederom voor elkaar heeft weten te krijgen dat de provincies (in dit geval Zeeland) en de jagers aldaar, maar niet ongeremd hun gang kunnen gaan.

Kakkerlakken

We kennen ze van naam, maar velen van ons zullen ze nog nooit hebben gezien. Het zijn insecten, enigszins lijkend op kevertjes. Ze zijn niet bepaald aaibaar, maar...het zijn dieren, ze hebben dus hun eigen intrinsieke waarde en ze hebben zeker hun eigen rol in het ecosysteem. Toch zijn ook deze kleine wezentjes niet veilig voor de mens.

Via dierenorganisatie PETA vernamen we dat het Amerikaanse bedrijf Backyard Brains (Experimenten achter de schermen) een gruwelijke manier heeft bedacht om geld te verdienen aan de kakkerlakken. We citeren PETA:

"Het bedrijf verkoopt kakkerlakken en instrumenten om hen te verminken -een wreed'wetenschappelijk project' voor kinderen. Kakkerlakken zijn gevoelige wezens, die hun eigenredenen van bestaan hebben. Het zijn boeiende, intelligente dieren, ze verzorgen zich voortdurend, zijn unieke persoonlijkheden en doen wat ze kunnen om uit de handen van mensen te blijven. Maar volgens Backyard Brains' instructie-video voor het 'bewerken' van hun "Robot-Kakkerlak" moeten de dieren levend in ijskoud water worden gelegd, totdat ze ophoudende

bewegen. Vervolgens moeten de kinderen met schuurpapier de hele beschermende waslaag van het uitwendig skelet afschuren. Daarna moeten ze de weerloze dieren met sterke lijm insmeren en elektroden in hun lichaam bevestigen. Hiertoe moeten ze eerst de dieren met een naald doorsteken. Tenslotte laat de video zien hoe je een voelspriet moet uittrekken om nóg een elektrode te kunnen vastzetten. Resultaat: een voorgoed beschadigd diertje, dat als slaaf wordt gebruikt en met een iPhone wordt bestuurd.

Deze 'experimenten' brengen kinderen het verderfelijke besef bij dat alle niet-aanblijvende en niet-schattige dieren ons mededogen niet waard zijn.

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat kakkerlakken met bewustzijn toegeruste sociale wezens zijn, die graag in groepen eten, met elkaar 'praten' en zelfs in staat moeten worden geacht te 'tellen'. Volgens Prof.L.C., die insecten bestudeert, hoeven dieren met grotere hersenen dan insect en daarom nog niet intelligenter te zijn. Of we ze nu mogen of niet, kakkerlakken zijn levende, gevoelige dieren en het gaat niet aan om hen te martelen en te verminken."

Bent u hier ook net zo naar van als wij? Op internet kunt u een petitie tekenen tegen dit diermisbruik. Google naar: Backyard Brains: Stop Mutilating Cockroaches!

Worm - "kunstwerk"

Dat sommige kunstenaars weleens "vreemde kunsten" vertonen wisten we al. Eén van de bekendste voorbeelden is wel Tinkabell, die haar eigen kat doodde om van zijn pelsje een "kunstzinnige" handtas te maken. Of die Oostenrijkse "kunstenaar" die in Tilburg een speciaal voor deze gelegenheid pas geslacht varken ophing om met het bloed en de ingewanden een "kunstwerk" te maken.

Onlangs is in Maastricht weer zo'n verlicht "kunstenaar" opgestaan: Yaël Wolfs. Zij kwam op het "artistieke" idee om 220 wormen te vangen en ze allemaal levend aan een vishaak aan een vislijn te spietsen. De lijnen werden opgehangen en tentoongesteld bij de Kunstacademie van Zuyd Hogeschool in Maastricht. Ziet u het voor u? Vishaakjes met een paar honderd kronkelende wormen....

Wij vragen ons af wat deze kunstenaars bezielt! Dat wij niet de enigen zijn die hierover verontwaardigd waren blijkt uit het feit dat een groep dierenvrienden in Maastricht (Active for Justice) in actie kwam. Zij konden de wormen uiteraard niet redden van de dood, maar zij hebben

wel de vislijnen doorgeknipt en aldus het "kunst"werk vernield. De Kunstacademie vond "dat met de vernieling een grens was overschreden. Wij staan voor de artistieke vrijheid van kunstenaars", aldus de academie. Reactie van Yaël Wolfs: "Mijn werk zorgt er soms voor dat toeschouwers zich geen houding weten te geven tegenover de installatie en zichzelf. Dit is iets wat ik als kunstenaar alleen maar koester en waar ik ruimte aan wil geven." Wel, daar zijn o.i. wel andere kunstvormen voor te bedenken dan het doodmartelen van dieren. Het levende, kronkelende wormpje aan de vishaak van "sport"vissers vinden wij al erg genoeg. En wie zegt hoe lang de wormen van het "kunstwerk" hadden moeten kronkelen voor ze dood waren?

Al zijn dieren nog zo klein, zij hebben, net als wij, gevoel. Ze kennen angst en pijn. Erger nog: hoe kleiner ze zijn, hoe lager ligt hun pijngrens. Beseffen we wel wat we hen aandoen?

Hoeveel dieren slacht Nederland?

Uit de internet-publicatie van "NU wij" van 20 juni 2015 citeren wij het volgende:

"In Nederland wordt het recordaantal van **553 miljoen!** dieren **per jaar** geslacht. Dat getal presenteert "BOERDERIJ" in een infographic, gebaseerd op CBS-cijfers. Vertaald naar de Nederlandse bevolking: 34,6 dier per inwoner.

Dat is per dag 1,51 miljoen. Per uur zijn dat er 62.917. Per minuut 1049. Dat is iedere minuut, dag en nacht. Ik neem aan dat je er ongeveer een minuut over doet om dit korte stukje te lezen. In die tijd zijn meer dan 1000 dieren er doorheen gejast. Alleen al in Nederland.

Verreweg het grootste deel van deze slachtingen betreft de vleeskuikens, uitgelegde legkippen en ander pluimvee (eenden, kalkoenen): **535 miljoen!** Behalve het pluimvee laten ook de eenhoevigen de laatste jaren een stijging zien, het afgelopen jaar zelfs een verdubbeling, vooral paarden.

Runderen en varkens laten al een paar jaar een dalende trend zien. Om het nog even in perspectief te zetten: in 2012 iets meer dan **1,9 miljoen** runderen en **14 miljoen** varkens. Bijna een heel varken en 1/10 deel van een koe per persoon."

(Als we weten dat voor de export vrijwel alle dieren levend worden getransporteerd, kunnen we concluderen dat bovengenoemde slachtcijfers echt alleen voor de Nederlandse consument gelden. Voor zover wij uit bovenstaand bericht opmaken zijn de vissen, kreeften,

*krabben, mosselen en garnalen nog niet eens in het geheel opgenomen. Waarschijnlijk kunnen we hettotaal aantal nog méér dan verdubbelen. Waar een klein land al niet "groot" in kan zijn....! Méér dan een **biljoen** keer gevangenschap, paniek, pijn en doodsangst... Meer dan een **biljoen** keer een consument die dit alles schaamteloos en met plezier verorbert.... en dat in één jaar tijd... en het jaar daarna weer.... en weer... en weer... De mens een ethisch denkend en handelend wezen.....? -red.)*

Walvisjacht

Dertig jaar geleden, in 1986, werd een internationaal verbod van kracht op de commerciële walvisvangst. Reden hiervoor was om de walvissen voor uitsterven te behoeden. Japan heeft zich nooit iets van het verbod aangetrokken en blijft nog steeds doorgaan met het jagen op deze dieren, zogenaamd voor wetenschappelijk onderzoek. De jacht is echter illegaal en zéker niet wetenschappelijk! Dat is ook het oordeel van de Internationale Walvisvaart Commissie en het Internationaal Gerechtshof.

Dankzij de Partij voor de Dieren lijkt hier in de toekomst een einde aan te komen. Op initiatief van deze partij werd een motie ingediend door Europarlementariër Anja Hazekamp, (PvdD) samen met een aantal medestanders in het Europees Parlement. De motie komt erop neer dat "Japan moet stoppen met de walvisjacht, anders zal dat consequenties hebben voor hun handelsrelatie met Europa." **Deze motie is door het Europees Parlement aangenomen.** Anja Hazekamp: "Het Europese standpunt wordt met deze oproep aangescherpt. De Japanners moeten stoppen met de jacht op walvissen, anders heeft dat mogelijk consequenties voor hun handelsrelatie met Europa. Daarbij benadrukt Europa niet alleen dat de walvisvaart het voortbestaan van diersoorten bedreigt, maar erkent het ook nadrukkelijk dat walvisjacht ernstig en langdurig lijden van individuele dieren veroorzaakt."

Een held in Azië

Het is ver van ons bed, maar de wereld wordt steeds kleiner, zeker ook door de social media. Via internet kwamen we op het spoor van een jongeman, die met recht een held genoemd mag worden. Niet vanwege één enkele heldendaad, maar omdat hij zijn leven in dienst stelt van de bestrijding van één van de ergste en gruwelijkste dierenmishandelingen die we kennen: de hondenvleesindustrie in de Aziatische landen.

Zijn naam is Marc Ching, geboren en opgegroeid in de VS, maar van Chinese afkomst. Via internet werd hij bekend door zijn gigantische

reddingsactie van **1000!** honden uit hondenslachterijen. Deze honden waren bestemd voor het Yulin Hondenvleesfestival in China. Marc Ching gaat de slachterij in, soms onder voorwendsel dat hij hondenvlees komt kopen en maakt undercover opnamen. Wat hij ziet en hoort is verschrikkelijk, niet minder dan de hel. De honden (en ook katten) worden letterlijk doodgemarteld. Hoe meer angst en pijn de dieren lijden, des te lekkerder wordt het vlees, is het motto! Waar Marc in terecht komt is een inferno van gegil en bloed.

Maar Marc heeft een doel voor ogen: hij zal zijn leven besteden aan het redden van honden uit die hel, tot het hem zijn leven kost (hij heeft al diverse keren klappen opgelopen!) of totdat het afgelopen is met deze mishandelingen. Het zijn kleine druppels op een gloeiende plaat, maar tóch... Er zijn al enkele slachterijen gesloten en zelfs kreeg Marc een eigenaar zover, met zijn hulp, zijn lugubere bedrijfje om te bouwen tot een vegetarisch eethuisje!

Marc heeft zelf in China een diervoedingswinkel, waarmee hij enigszins in het dagelijks onderhoud van zijn gezin en de verzorging van de geredde honden kan voorzien. Hij richtte een kleine stichting op: "Animal Hope and Wellness Foundation" en is niet alleen actief in China, maar ook in andere Aziatische landen, om deze verschrikkelijke industrie aan te pakken en honden te redden. En natuurlijk moeten de geredde honden onderdak hebben en voer en medicijnen. Sommige honden zijn er zo slecht aan toe dat ze moeten inslapen. Op 14 september a.s. zal hij voor het Amerikaanse Congres spreken, om de kwestie wereldwijd aan de kaak te stellen.

Voor de reddingsacties, de verzorging en adoptie-regelingen van de geredde honden en voor zijn reizen door Azië heeft Marc veel geld nodig. Wilt u ook steunen, of er iets meer over weten, kijkt u dan op www.dieren nood.nl, de 77e hulpactie: "Help de bevrijde honden van Yulin." U vindt op deze website ook alle betaalgegevens.

Blinde vlekken

Iedereen zal gruwen bij het lezen van het voorgaande bericht. Maar hebben wij niet allemaal onze blinde vlekken? Ook in het 'beschaafde' Westen? Uit voorgaande artikelen in dit nummer blijkt wel dat er in de westerse landen, incl. Nederland, ook heel veel mis is als het om dieren gaat (levend koken van schelp- en schaaldieren, ónverdoofd slachten, ónverdoofd verminken van biggen en kippen, de bijzonder wrede konijnenindustrie, de verschrikkelijke veetransporten enz. enz.) Wij zijn geneigd om onszelf op de borst te slaan: "Zo slecht als in Azië zijn wij niet!" Wel, wij zijn misschien een heel klein stapje verder op het pad van mededogen. Maar ook wij zijn er nog lánɡ niet! Toch leek het ons goed om over Marc Ching te schrijven. Een teken van hoop in Azië!

